

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Rijeka, Erazma Barčiča 5

Poslovni broj: 3 Us I-181/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, uz sudjelovanje zapisničarke Adriane Bačić, u upravnom sporu tužiteljice Irene Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33, protiv tuženika Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Direkcije, Zagreb, Margaretska 3, radi šutnje uprave, 1. ožujka 2024.,

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tužba tužiteljice sukladno čl. 30. stavku 1. t. 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21 u nastavku teksta ZUS).

II. Odbija se zahtjev tuženika za nadoknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Kod ovog Suda 29. siječnja 2024. putem elektroničke komunikacije (e-mail-a) zaprimljena je tužba tužiteljice Irene Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33, protiv tuženika Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Margaretska 3, radi šutnje uprave, a u kojoj je tužiteljica u bitnome navela da je odlaskom na dogovoreni termin kod stomatologa utvrdila da nije prijavljena u sustav obveznog zdravstvenog osiguranja, da je u svezi s tim poslala zahtjev tuženiku, prijavu na zdravstveno osiguranje da ju se obvezno osigura u najkraćem mogućem roku. Radi iste stvari da se obratila i Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje budući je tuženik utvrdio da tužiteljica nije prijavljena niti Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, odnosno nema svojstvo osiguranika, a kao prilog prijavama dostavila je rješenje Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za turizam, poduzetništvo i ruralni razvoj o upisu novog obrta tužiteljice pod nazivom Ri ReStart, Obrt za usluge, vlasnik Irena Pandur i početku obavljanja rada obrta tužiteljice od 2. studenoga 2023. Navodi da niti na dan podnošenja tužbe, nije obvezno zdravstveno osigurana niti je do 27. siječnja 2024. primila ikakve dopise od strane tuženika u svezi rješavanja ove upravne stvari pa smatra da je tuženik povrijedio odredbe Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“ broj 80/13, 137/13, 98/19, 33/23, u nastavku teksta Zakon), Pravilnika o načinu prijavljivanja i odjavljivanja te stjecanju statusa osigurane osobe u obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“ broj 18/09, 33/10, 8/11, 18/13, 1/14), Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09, 110/21), Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14 u nastavku tekst: Ustav RH),

Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Pročišćeni tekst MU“ 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10) i Konvencije o pravima djeteta („Narodne novine“ MU, broj 12/93 i 20/97). Smatra da je navedenim postupanjem tuženik počinio i kazneno djelo iz Kaznenog zakona u odnosu na nju i njezino dvoje maloljetne djece, jer tuženik nije donio odgovarajuće rješenje i prijavio istu u sustav obveznog zdravstvenog osiguranja pa je tužiteljica zatražila naknadu štete u iznosu od 20.000,00 eura, kao i da ju se prijavi u sustav obveznog zdravstvenog i mirovinskog osiguranja s danom početka obavljanja djelatnosti, odnosno 3. studenog 2023. te da se provede nadzor nad tuženikom. Naposljetku, zamolila je da ju se oslobodi od plaćanja troškova ovog upravnog spora zbog teške financijske situacije u kojoj se nalazi..

2. Tužba s prilogima dostavljena je tuženiku na odgovor izvan raspravnim rješenjem Suda od 31. siječnja 2024. te je tuženik u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 29. veljače 2024. predložio da se odbaci tužba tužiteljice uz nadoknadu troška upravnog spora na teret tužiteljice, uz obrazloženje da tužiteljica tužbom ne može tražiti naknadu štete u iznosu od 20.000,00 eura, jer isto ne može biti predmetom upravnog spora, a također ne može tražiti niti da se provede nadzor nad radom tuženika, jer je isto u nadležnosti Ministarstva nadležnog za zdravstvo, a ne Suda, dok je u odnosu na zahtjev tužiteljice da se izvrši prijava na obvezno mirovinsko i zdravstveno osiguranje tuženik naveo, da je prijava u sustav obveznog zdravstvenog osiguranja i provedena 6. veljače 2024. te temeljem iste tužiteljica ostvaruje puni opseg prava na zdravstvenu zaštitu kao osoba koja na području Republike Hrvatske obavlja gospodarsku djelatnost obrta i sa obrtom izjednačene djelatnosti od dana podnošenja zahtjeva za prijavu u sustavu obveznog zdravstvenog osiguranja odnosno od 5. siječnja 2024., dok je u status obveznika uplate doprinosa-obrtnika prijavljena od dana početka obavljanja djelatnosti obrta, odnosno od 3. studenog 2023. U svezi s tim istaknuo je, da je tužiteljica 5. siječnja 2024. podnijela elektroničkim putem zahtjev za utvrđivanje statusa osigurane osobe Zavoda, kao osobe koje na području Republike Hrvatske obavljaju gospodarsku djelatnost obrta i sa obrtom izjednačenih djelatnosti, ako su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit i ako nisu osigurani po osnovi rada ili su korisnici prava na mirovinu-osnova 0133 koja se temelji na odredbi čl. 7. stavak 1. t. 6. Zakona, a prilikom podnošenja zahtjeva tužiteljica da nije priložila i relevantnu dokumentaciju kojom dokazuje zakonsku osnovu osiguranja iste kao obrtnika, utvrđena u Popisu osnova osiguranja u obveznom zdravstvenom osiguranju, koji Popis čini sastavni dio Pravilnika o načinu prijavljivanja i odjavljivanja te stjecanju statusa osigurane osobe u obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“ broj 82/14, 17/15, 99/17, 129/17). Navodi, da je tuženik u više navrata putem elektroničke komunikacije pozvao tužiteljicu na dostavu relevantne dokumentacije, što ista nije učinila. Također, da je tuženik stupio u kontakt s referentom u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje kojom prilikom je utvrđeno da prijava tužiteljice Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje kao osiguranika na mirovinsko osiguranje temeljem status obrtnika nije nikada evidentirana pa iz tog razloga nije niti mogla putem sustava razmjene podataka biti evidentirana niti kod tuženika, no napominje i sve da je prijava tužiteljice kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje provedena, tužiteljica da je bila dužna tuženiku dostaviti gore navedenu dokumentaciju za prijavu u sustav obveznog zdravstvenog osiguranja, jer se radi o prijavi novog obveznika uplate doprinosa, a o kojim obveznicima uplate doprinosa tuženik i Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje nemaju sklopljen sporazum o razmjeni podataka, zbog čega je

potrebno podnijeti zasebnu prijavu kod tuženika i kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, a o svemu navedenom da je tužiteljica obaviještena i putem elektroničke pošte, o čemu je tužiteljica dostavila uz tužbu i dokaze. S obzirom da tužiteljica po pozivima tuženika nije dostavila potrebnu dokumentaciju, to da je tuženik pokrenuo upravni postupak i Zaključkom od 17. siječnja 2024. pozvao tužiteljicu na dostavu dokumentacije, a postupajući po navedenom Zaključku tužiteljica da je putem elektroničke pošte dostavila presliku obrtnice i rješenja Republike Hrvatske Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za turizam, poduzetništvo i ruralni razvoj od 2. studenog 2023. kojim je utvrđen upis novog obrta u obrtni registar pod nazivom RI ReStart, vlasnik Irena Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33 s danom početka obavljanja 3. studenoga 2023. i temeljem koje dokumentacije je 6. veljače 2024. doneseno rješenje u upravnom postupku kojim je tužiteljici utvrđen status u obveznom zdravstvenom osiguranju, a koje rješenje da je doneseno i dostavljeno stranci u zakonskom roku sukladno čl. 101. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku.

3. Naime, ovaj Sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora te je utvrdio da se tužiteljica 5. siječnja 2024. obratila tuženiku s zahtjevom za prijavu na obvezno zdravstveno osiguranje, da se prvotno komunikacija između tužiteljice i tuženika odvijala putem elektroničke pošte, a potom da je prvostupanjsko tijelo Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Regionalni ured Rijeka Zaključkom od 17. siječnja 2024. pozvalo tužiteljicu da u roku od 15 dana od primitka Zaključka osobno ili putem pošte prvostupanjskom tijelu dostavi prijavu na obvezno zdravstveno osiguranje i prijavu na Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje te rješenje o početku obavljanja gospodarske djelatnosti obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti. Navedeni Zaključak tužiteljici je uručen 29. siječnja 2024. te je postupajući po istom dostavila tuženiku odgovor uz kojeg je priložila presliku obrtnice broj 08010018301 i presliku rješenja Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za turizam, poduzetništvo i ruralni razvoj od 2. studenoga 2023., a temeljem koje dokumentacije je 6. veljače 2024. prvostupanjsko tijelo donijelo rješenje kojim je u točki 1. izreke tužiteljici utvrđen status osigurane osobe u obveznom zdravstvenom osiguranju kao osobi koja na području Republike Hrvatske obavlja gospodarsku djelatnost obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti, ako su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit i ako nisu osigurane po osnovi rada ili su korisnici prava na mirovinu, počev od 3. studenoga 2023. Također, istim rješenjem u točki 2. izreke tužiteljici je utvrđeno pravo kao osigurane osobe u obveznom zdravstvenom osiguranju, kao osobe koja na području Republike Hrvatske obavlja gospodarsku djelatnost obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti ako su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit i ako nisu osigurane po osnovi rada ili su korisnici prava na mirovinu, počev od 5. siječnja 2024. uz obvezu da svaku promjenu od utjecaja na priznato pravo tužiteljica prijavi prvostupanjskom tijelu u roku od 8 dana od dana nastupa promijene (točka 3. izreke rješenja).

4. Iz podneska tužiteljice zaprimljenog kod ovog Suda 26. veljače 2024. proizlazi da je tužiteljica izjavila tuženiku žalbu protiv navedenog rješenja prvostupanjskog tijela od 6. veljače 2024.

5. Odredbom čl. 3. ZUS-a, propisano je što može biti predmetom upravnog spora pa je između ostalog u odredbi čl. 3. st. 1. t. 3. ZUS-a propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava

da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu.

6. Odredbom čl. 73. st. 1. ZUP-a propisano je, da kad podnesak sadrži kakav nedostatak koji onemogućuje postupanje po podnesku, odnosno ako je podnesak nerazumljiv ili nepotpun, službena osoba zaključkom će upozoriti na to stranku i odredit će rok u kojem je stranka dužna otkloniti nedostatke uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini.

7. Odredbom čl. 101. st. 1. ZUP-a, propisano je, da je službena osoba dužna u slučajevima neposrednog rješavanja na zahtjev stranke rješenje donijeti i dostaviti stranci bez odgode, najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

8. Odredbom čl. 105. st. 2. ZUP-a propisano je, da stranka može izjaviti žalbu i kad rješenje nije doneseno u zakonu propisanom roku.

9. Odredbom čl. 119. st. 1. ZUP-a propisano je, da drugostupanjsko tijelo u postupanju po žalbi izjavljenoj zbog toga što prvostupanjsko tijelo nije u roku donijelo rješenje na zahtjev stranke, dužno je bez odgode zatražiti obavijest o razlozima zbog kojih rješenje nije doneseno u propisanom roku.

10. Odredbom čl. 30. st. 1. t. 1. ZUS-a, propisano je, da će Sud rješenjem odbaciti tužbu jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora ako utvrdi da je tužba podnesena nepravodobno ili prijevremeno.

11. Imajući u vidu da je tužiteljica podnijela prijavu Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje radi obveznog osiguranja 5. siječnja 2024., da ista nije sadržavala sve što je potrebno da bi se po istoj moglo postupiti, zbog čega je prvostupanjsko tijelo Zaključkom sukladno čl. 73. st. 1. ZUP-a pozvalo tužiteljicu na dopunu prijave koji Zaključak je tužiteljica zaprimila 29. siječnja 2024. i udovoljila istom, nakon čega je tuženik 6. veljače 2024. donio rješenje protiv kojeg je tužiteljica izjavila tuženiku žalbu, to se ukazuje tužiteljici da u konkretnom slučaju nije postojala šutnje uprave, jer je prvostupanjsko tijelo u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva tužiteljice donijelo rješenje koje je istoj i uručeno, a sve imajući u vidu da je protiv istog izjavila tuženiku žalbu, o čemu je obavijestila Sud 26. veljače 2024.

12. U svezi s tim potrebno je napomenuti tužiteljici, da je kojim slučajem i postojala šutnje uprave, tada se sukladno odredbi čl. 119. ZUP-a trebala obratiti najprije tuženiku žalbom radi šutnje uprave u prvom stupnju, odnosno zbog nedonošenja rješenja u zakonskom roku povodom podnošenja prijave tužiteljice na obvezno zdravstveno osiguranje, a tek potom ukoliko tuženik ne bi donio odluku povodom žalbe tužiteljice izjavljene radi šutnje uprave u prvom stupnju ili prvostupanjsko tijelo ne bi postupilo po rješenju tuženika kojim je odlučeno o žalbi tužiteljice zbog nedonošenja rješenja u prvom stupnju, tada bi tužiteljica protekom daljnjeg roka od 30 dana imala pravo podnošenja tužbe Sudu radi dvostruke šutnje uprave ili šutnje uprave u prvom stupnju.

13. Ukazuje se tužiteljici da je prvostupanjsko tijelo 6. veljače 2024. postupilo po njezinoj prijavi od 5. siječnja 2024. a iz samog podneska tužiteljice dostavljenog

ovom Sudu 26. veljače 2024. proizlazi da je tužiteljica protiv tog rješenja izjavila tuženiku žalbu o kojoj će drugostupanjsko tijelo odlučiti u roku propisanom sukladno čl. 121. ZUP-a, pa je iz te osnove preuranjeno podnošenje tužbe, jer tuženik ima rok od 60 dana od dana predaje uredne žalbe, za odlučivanje o žalbi protiv prvostupanjskog rješenja.

14. Naposljetku, ukazuje se tužiteljici da osnovano tuženik navodi da ne može tražiti od Suda da isti provede nadzor nad tuženikom jer je to u nadležnosti Ministarstva nadležnog za zdravstvo, a niti ne može tražiti naknadu štete kao samostalni zahtjev, sukladno čl. 22. stavak 4. ZUS-a.

15. Slijedom navedenog, na temelju čl. 31. st. 1. t. 1. ZUS-a valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

16. Točka II. izreke rješenja temelji se na činjenici da tuženiku nisu nastali nikakvi troškovi upravnog spora.

U Rijeci 1. ožujka 2024.

Sutkinja

Marija Renner Jakovljević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri (3) primjerka u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba protiv rješenja ne odgađa izvršenje rješenja (članak 67. stavak 2. ZUS-a).

DNA:

- tužiteljici Ireni Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33
- tuženiku Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, Direkciji, Zagreb, Margaretska 3

Broj zapisa: **9-30864-538f6**

Kontrolni broj: **02387-1931a-978c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marija Renner Jakovljević, O=UPRAVNI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.